

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 10C/137/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7615200784
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marian Tengely
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2017:7615200784.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, sudca JUDr. Marian Tengely, v právnej veci žalobkyne Z. I., T. XX.XX.XXXX, H. Š. X, XXX XX W., zastúpenej I. Z. H. I., C., T. XX.XX.XXXX, H. Š.C. X, XXX XX W. ako súdom ustanovenou opatrovníčkou, proti žalovaným 1) N. H. Q., G. B. G. G. T. D. a 2) I. W. W., H. Č.Z. X, XXX XX G. T. D., o náhradu škody, takto

rozhodol:

- I. Žalobu žalobkyne voči žalovanej 1) z a m i e t a .
- II. Z a s t a v u j e konanie voči žalovanému 2).
- III. N e p r i z n á v a stranám sporu právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa pôvodne podanou žalobou domáhala vydania rozsudku, ktorým by súd zaviazal žalovanú 1) zaplatiť žalobkyni odškodnenie za vydanie nezákonného rozsudku 8C/63/2010-196 a voči žalovanému 2) sa domáhala náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 6000,00 Eur z dôvodu úmyselného vydania nepravdivého znaleckého posudku.

2. Súd uznesením 10C/137/2015-24 zo dňa 01.10.2015 uložil žalobkyni povinnosť odstrániť vady podania ohľadom upresnenia strán sporu a upresnenia petitu žaloby. Uznesením 10C/137/2015-51 zo dňa 30.03.2016 súd odmietol podanie žalobkyne, pričom žalobkyňa v podanom odvolaní voči tomuto uzneseniu upresnila svoju žalobu tak, že žiadala zaviazat' žalovanú 1) zaplatiť sumu 5000,00 Eur z dôvodu vydania nezákonného rozsudku 8C/63/2010-196 zo dňa 25.03.2013 a žalovaného 2) navrhla zaviazat' na zaplatenie 5000,00 Eur nemajetkovej ujmy za vydanie úmyselne nepravdivého znaleckého posudku a v časti zaplatenia 1000,00 Eur voči žalovanému 2) navrhla konanie zastaviť. Súd uznesením 10C/137/2015-63 zo dňa 17.05.2016 zrušil uznesenie o odmietnutí podania žalobkyne vzhľadom na upresnenie žaloby.

3. Súd nariadil predbežné prejednanie sporu, na ktorom sa zúčastnili súdom ustanovená opatrovníčka žalobkyne a žalovaný 2). Opatrovníčka žalobkyne zotrvala na upresnenej žalobe a zdôraznila, že žalovanú 1) žalovala z dôvodu, že vydala protizákonný rozsudok a navyše jej konanie trvalo dlho. Voči žalovanému 2) si uplatnila nemajetkovú ujmu za podaný znalecký posudok, ktorý bol nepravdivý a neodôvodnený a na základe neho nebola žalobkyni vrátená spôsobilosť na právne úkony. Nemala návrhy na doplnenie dokazovania, odkázala na písomné podania a predložené listinné dôkazy a žiadala vo veci rozhodnúť rozsudkom.

4. Žalovaný 2) nesúhlasil so žalobou a navrhol ju zamietnuť. Zdôraznil, že na základe požiadavky súdu vykonal znalecké dokazovanie, pričom žalobkyňa už pred vydaním jeho posudku v rámci trestného

konania bola obmedzená v spôsobilosti na právne úkony a keďže dôvody pretrvávali, vydal znalecký posudok. Nemal návrhy na doplnenie dokazovania a trovy si neuplatňoval.

5. Žalovaná 1) sa k žalobe nevyjadrila a na predbežnom prejednaní sporu sa nezúčastnila a preto súd konal v jej neprítomnosti.

6. Súd sa oboznámil s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a zistil nasledovné:

7. Rozsudkom Okresného súdu Poprad 15Ps/2/2004-21 zo dňa 14.07.2004, ktorý nadobudol právoplatnosť 20.07.2004, súd obmedzil žalobkyňu v spôsobilosti na právne úkony tak, že nie je schopná samostatne vystupovať pred úradmi, súdmi a inými orgánmi vo svojom mene, nie je schopná podávať sťažnosti, návrhy, podnety a podobne. Žalobkyňa bola ustanovená za opatrovníčku I.. Z. I., T. XX.XX.XXXX, H. W., Š. XXX/X, v konaní 14P/410/2004, ako to vyplýva z Listiny o ustanovení opatrovníka zo dňa 06.04.2005.

8. Z rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves 8C/63/2010-196 zo dňa 25.03.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach 5Co/215/2013-223 zo dňa 19.09.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť 12.10.2013 vyplýva, že žaloba na zaplatenie 6000,00 Eur nemajetkovej ujmy voči I.. W. W. bola zamietnutá. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že žalobkyňa sa domáhala nemajetkovej ujmy vo výške 6000,00 Eur od znalca, ktorý 18.06.2007 vyhotovil znalecký posudok č. 3/2007. Oboznamovaný rozsudok vydala sudkyňa Okresného súdu Spišská Nová Ves N.. H. Q..

9. Žalobkyňa sa teda domáhala náhrady škody voči žalovanej 1) ako sudkyne za vydanie rozsudku 8C/63/2010-196 zo dňa 25.03.2013 a žiadala zaplatenie sumy 5000,00 Eur od žalovanej 1). Svoj nárok odôvodnila tým, že sudkyňa vydala nezákonný rozsudok a navyiac konanie jej trvalo veľmi dlho, preto žiadala odškodnenie.

10. Z písomných a ústnych podaní žalobkyne v zastúpení ustanovenou opatrovníčkou je možné konštatovať, že žalobkyňa si uplatňovala nároky na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z., nakoľko žiadala odškodnenie za nezákonné rozhodnutie - rozsudok 8C/63/2010-196 zo dňa 25.03.2013, pričom náhradu škody žiadala priamo od sudkyne Okresného súdu Spišská Nová Ves, ktorú označila za žalovanú 1).

11. Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z.: (1) Štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci a) nezákonným rozhodnutím, b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo d) nesprávnym úradným postupom.

12. Podľa ustanovenia § 4 ods. 1 písm. a) citovaného zákona: (1) Vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu a) Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak: 1. škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu, 2. škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci, 1) 3. škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu, 2).

13. Podľa ustanovenia § 15 ods. 1 citovaného zákona nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

14. Podľa ustanovenia § 16 ods. 4 citovaného zákona ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný a z

titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

15. Uplatnenie nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. prebieha vo dvoch fázach. Prvou fázou je mimosúdne predbežné prerokovanie nároku s príslušným orgánom. Druhou fázou je uplatnenie nároku žalobou na súde. Tieto dve fázy musia nasledovať po sebe, pretože podmienkou podania žaloby na súde je predchádzajúce mimosúdne prejednanie nároku. Tento zákonný postup vyplýva z ustanovenia § 16 zákona, podľa ktorého nemožno nárok na náhradu škody uplatniť skôr, než uplynie šesťmesačná lehota plynúca práve od uplatnenia nároku poškodeného u príslušného orgánu (§ 4 a § 11); až neúspešné uplatnenie nároku u príslušného orgánu je predpokladom pre uplatnenie nároku na súde.

16. Predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody by malo prispieť k objasneniu skutkového stavu vo veci práva na náhradu škody a vytvoriť tak podmienky pre uzavretie mimosúdnej dohody o uspokojení nároku. Iba vtedy, ak by sa účastníci nedohodli, a to buď o nároku vôbec, alebo o výške uplatňovaného nároku na náhradu škody, malo by nasledovať súdne konanie. Predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody je zákonom stanovená podmienka, preto musí byť splnená, aby tento nárok mohol byť vôbec prejednaný a rozhodnutý v občianskom súdnom konaní.

17. Z vyššie uvedených zákonných ustanovení vyplýva, aký má byť postup pri uplatňovaní si nárokov na náhradu škody z titulu nezákonného rozhodnutia alebo nesprávneho úradného postupu. Žalobkyňa tento postup nedodrжала, pričom podala žalobu priamo voči sudkyňi, ktorá mala vydať nezákonné rozhodnutie podľa žalobkyne a ktorá mala zároveň nesprávne úradne postupovať. Súd teda konštatuje, že žalovaná 1) nemala pasívnu legitímáciu v spore o náhradu škody z titulu nezákonného rozhodnutia a nesprávneho úradného postupu podľa zákona č. 514/2003 Z.z., nakoľko zodpovedným subjektom môže byť v prípade splnenia ostatných podmienok Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky.

18. Žalobkyňa navyše nepreukázala, že podala žiadosť o predbežné prerokovanie svojho nároku v zmysle § 15 ods. 1 citovaného zákona a navyše v konaní nepreukázala, že by existovalo nezákonné rozhodnutie, prípadne nesprávny úradný postup.

19. Zákon č. 514/2003 Z.z. upravuje z hľadiska spôsobu, akým bola škoda spôsobená, dva odlišné okruhy zodpovednosti za škodu. Prvý okruh predstavuje zodpovednosť za škodu spôsobenú protiprávnym (nezákonným) rozhodnutím (§ 5 a § 6). Druhý okruh predstavuje zodpovednosť za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom (§ 9). Zároveň je v rámci zákona samostatne upravená zodpovednosť štátu za rozhodnutie o zatknutí, zadržaní (§ 7), väzbe, treste alebo ochrannom opatrení (§ 8).

20. Nezákonným rozhodnutím je rozhodnutie orgánu verejnej moci, ktoré je v rozpore s právnym poriadkom Slovenskej republiky alebo záväzkami Slovenskej republiky vyplývajúcimi z platnej medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná a bolo z dôvodu nezákonnosti zrušené alebo zmenené príslušným orgánom. Otázka, či bolo vydané nezákonné rozhodnutie, sa bude vždy posudzovať so zreteľom na okolnosti konkrétneho prípadu.

21. Náhrada škody z titulu nezákonného rozhodnutia môže byť uplatňovaná ak bola preukázaná: a) protiprávnosť rozhodnutia, b) právoplatnosť rozhodnutia, c) vyčerpanie všetkých opravných prostriedkov, d) zrušenie (čiastočné alebo úplné) nezákonného rozhodnutia.

22. Protiprávnosť rozhodnutia, ktorým bola spôsobená škoda, nie je možné a ani účelné zisťovať v rámci konania o náhrade škody. Protiprávnosť rozhodnutia musí byť v čase prejednávania nároku o náhrade škody už konštatovaná príslušným orgánom, ktorý je podľa procesných predpisov oprávnený zrušiť protiprávne rozhodnutie pre jeho protiprávnosť. Otázku protiprávnosti rozhodnutia nie je možné riešiť v konaní o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím ani ako predbežnú otázku. Podmienkou priznania nároku je teda to, že nezákonné rozhodnutie príslušný orgán zmenil alebo zrušil. Tým sa zabezpečuje, aby otázku, či je v danom prípade právoplatné rozhodnutie nezákonné, zodpovedne zväzil orgán, ktorý má nezákonné rozhodnutie zrušiť, a to už pred začatím konania o náhradu škody.

23. Podmienkou priznania odškodnenia podľa § 5 citovaného zákona je, že rozhodnutie, ktorým mal byť porušený zákon, nadobudlo právoplatnosť. Ide najmä o rozhodnutia, ktoré nadobudli právoplatnosť po tom, čo účastník konania podal proti prvostupňovému konaniu odvolanie.

24. Zodpovednosť štátu je daná iba v prípade, ak poškodený využil všetky riadne opravné prostriedky na dosiahnutie nápravy. To znamená, že poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu odvolanie alebo iný opravný prostriedok.

25. Nesprávnym úradným postupom je porušovanie povinností pri uskutočňovaní úkonov v konaní, najmä jeho nesprávne vykonanie alebo vykonanie bez splnenia zákonných podmienok. Nesprávnym úradným postupom je aj opomenutie urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote. Aj nevydanie rozhodnutia je nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup je možné považovať i iné nekonanie príslušného orgánu, teda nevykonávanie úradného postupu.

26. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci má charakter objektívnej zodpovednosti (bez ohľadu na zavinenie). Štát teda zodpovedá za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci tými, ktorí v jeho mene vykonávali verejnú moc bez ohľadu na to, či tieto osoby spôsobili škodu svojím zavinením alebo bez tohto zavinenia. Z hľadiska posúdenia zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je teda rozhodujúce, či boli splnené objektívne predpoklady tejto zodpovednosti.

27. Na to, aby štát zodpovedal za škodu spôsobenú orgánom vykonávajúcim verejnú moc, musia byť splnené podmienky zodpovednosti za škodu podľa citovaného zákona. Podmienkami vzniku tejto zodpovednosti sú: a) výkon verejnej moci príslušným orgánom verejnej moci, b) vznik škody alebo nemajetkovej ujmy poškodenému, c) príčinná súvislosť medzi a) a b).

28. Základnou podmienkou zodpovednosti štátu je, aby škoda bola spôsobená pri výkone verejnej moci orgánom, ktorý vykonáva verejnú moc. Štát v tomto prípade nezodpovedá len za konanie vlastných štátnych orgánov, ale aj za konanie subjektov, na ktoré bol prenesený výkon verejnej moci. Druhým predpokladom zodpovednosti štátu za škodu je vznik škody alebo nemajetkovej ujmy uvedenej v ustanovení § 17 citovaného zákona. Vznik škody musí preukázať poškodený. Medzi konaním, ktoré viedlo k vzniku škody a samotnou škodou musí byť daná priama príčinná súvislosť.

29. Rozhodovanie o náhrade škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je závislé od posúdenia príčinnej súvislosti medzi týmto postupom a vzniknutou škodou ako jedným z rozhodujúcich predpokladov pre vznik škody. Ide teda o objasnenie príčin, ktoré viedli k určitému výsledku a o starostlivé zváženie všetkých príčinných súvislostí. Z hľadiska objektívnej zodpovednosti štátu ide teda o vzťah príčinnej súvislosti vtedy, ak škoda vznikla následkom škodovej udalosti, teda ak je doložené, že nebyť škodovej udalosti, nedošlo by ku škode. Nesprávny postup orgánu štátu musí byť teda vždy so vznikom škody vo vzťahu príčiny a následku.

30. Nie je vylúčené, aby škoda, za ktorú zodpovedá štát, bola spôsobená aj nesprávnym úradným postupom vykonávaným v rámci rozhodovacej činnosti. Pre túto formu zodpovednosti je určujúce, že úkony úradného postupu samy osebe nevedú k vydaniu rozhodnutia a ak je rozhodnutie vydané, bezprostredne sa v jeho obsahu neodrazia. Z tohto hľadiska je nesprávnym úradným postupom súvisiacim s rozhodovacou činnosťou napr. nevydanie alebo oneskorené vydanie rozhodnutia, ak malo byť v súlade s uvedenými pravidlami správne vydané v stanovenej lehote, prípadne iná nečinnosť štátneho orgánu alebo iné vady v spôsobe vedenia konania. Zodpovednosť za škodu z nesprávneho úradného postupu orgánu štátu nezakladajú vady konania (napr. pri zhromažďovaní podkladov pre rozhodnutie, hodnotenie zistených skutočností a právne posúdenie), ak mali za následok nesprávne rozhodnutie. Nesprávny úradný postup má značný význam i pri vzniku škody účastníkovi konania v príčinnej súvislosti s prietahmi v konaní.

31. Žalobu žalobkyne ohľadom uplatneného nároku voči žalovanej 1) bolo potrebné zamietnuť z dôvodu, že žalovanej 1) chýbala pasívna legitímácia, nakoľko priamo sudkyňa nezodpovedá za náhradu škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. ak sa tvrdí, že vydala nezákonné rozhodnutie, alebo v konaní použila nesprávny úradný postup. Žalobkyňa nepreukázala, že by požiadala o predbežné prerokovanie nároku s príslušným orgánom, ktorý zodpovedá za škodu a nežalovala príslušný orgán, ktorý zodpovedá za

náhradu škody, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, ako je to uvedené v § 3 ods. 1 a § 4 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z.

32. Žalobkyňa si uplatňovala nemajetkovú ujmu voči žalovanému 2) za vydanie úmyselne nepravdivého znaleckého posudku č. 3/2007 zo dňa 18.06.2007. Súd zistil, že na Okresnom súde Spišská Nová Ves v konaní 8C/63/2010 si žalobkyňa uplatnila voči žalovanému 2) nárok na náhradu škody vo výške 6000,00 Eur z titulu vydania úmyselne nepravdivého znaleckého posudku č. 3/2007 zo dňa 18.06.2007. Okresný súd Spišská Nová Ves rozsudkom 8C/63/2010-196 zo dňa 25.03.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach 5Co/215/2013-223 zo dňa 19.09.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť 12.10.2013 žalobu žalobkyne zamietol.

33. Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobkyňa sa domáha v prejednávanej veci toho istého nároku voči tomu istému žalovanému a z toho istého titulu, ako sa domáhala v konaní 8C/63/2010, kde bolo už právoplatne rozhodnuté vo veci. Žalobkyňa čiastočne zobrala žalobu späť o 1000,00 Eur, ale zotrvala na nemajetkovej ujme voči žalovanému 2) vo výške 5000,00 Eur.

34. Podľa § 230 zákona č. 160/2015 Z.z. - Civilného sporového poriadku, ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

35. Z vyššie uvedeného zákonného ustanovenia vyplýva, že súd nemôže o tej istej veci konať, ak už bola predtým právoplatne rozhodnutá.

36. Podľa § 161 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku: (1) Ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len procesné podmienky). (2) Ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

37. Za neodstrániteľný nedostatok procesnej podmienky sa považuje okrem iných aj prekážka právoplatne rozhodnutej veci - res iudicata. Prekážku právoplatne rozhodnutej veci tvorí rozhodnutie a v novom konaní ide o to isté, o čo šlo v predchádzajúcom rozhodnutí. Musí ísť o totožnosť osôb a totožnosť predmetu konania. V prejednávanej veci sa jednoznačne jedná o totožnosť konania s konaním 8C/63/2010. Žalobkyňa nemôže podávať rovnaké žaloby, ak už o tom istom nároku bolo právoplatne rozhodnuté a preto bolo potrebné konanie o zapltenie 5000,00 Eur voči žalovanému 2) zastaviť v súlade s § 161 ods. 2 Civilného sporového poriadku a ohľadom sumy 1000,00 Eur bolo potrebné konanie zastaviť vzhľadom na späťvzatie žaloby v tejto časti podľa § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku.

38. Výrok o trovách konania sa opiera o ustanovenie § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku medzi žalobkyňou a žalovanou 1). Žalobkyňa bola neúspešná a preto jej nevzniklo právo na trovy konania, pričom úspešná žalovaná 1) si trovy konania neuplatnila a ani jej žiadne preukázateľné trovy nevznikli, preto jej ich súd nepriznal. O trovách konania vo vzťahu žalobkyne a žalovaného 2) súd rozhodol v zmysle § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku, pričom žalobkyňa zavinila, že došlo k zastaveniu konania, keď opätovne podávala tú istú žalobu voči žalovanému 2). Žalovaný 2) si však trovy konania neuplatnil a preto ich súd nepriznal.

39. Súd poznamenáva, že žalobkyňa podala žalobu a doplnenia písomne tak, že bola na listine podpísaná a zároveň opatrovníčka potvrdila, že sa k návrhu pripája a tiež ho podpísala. Žalobkyňa navyše v konaní doložila listiny a to: „Žiadosť o oslobodenie od súdneho poplatku“ z 26.05.2016, Tlačivo na dokladovanie pomerov - nevyplnené, Vyjadrenie k odpovedi Spr 25/2016 z 02.02.2017 a Doplnenie návrhu zo 17.01.2017, pričom uvedené listiny nie sú podpísané opatrovníčkou žalobkyne, ale len žalobkyňou a preto na tieto podania súd neprihliadal vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyňa je obmedzená na právne úkony, ako to bolo citované z rozhodnutia 15Ps/2/2004-21 zo dňa 14.06.2004.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní od doručenia rozsudku, ktoré sa podáva na Okresný súd Rožňava a o odvolaní rozhodne Krajský súd v Košiciach.

Podľa ustanovenia § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Podľa § 365 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa odseku 2 citovaného § odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Podľa odseku 3 citovaného § odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 125 ods. 1,2,3 Civilného sporového poriadku podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. (2) Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. (3) Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Ak strana sporu (žalobca alebo žalovaný) nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže oprávnená strana podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.